

Adviescollege —
toetsing regeldruk

> **Retouradres** Postbus 16228 2500 BE Den Haag

Aan de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening
De heer H.M. de Jonge
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

**ATR, Adviescollege
toetsing regeldruk**
Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag

Postbus 16228
2500 BE Den Haag

Onze referentie MvH/RvZ/JT/IdB/ATR2442/2022-U086

Uw referentie

T 070 310 86 66
E info@atr-regeldruk.nl
www.atr-regeldruk.nl

Datum 25 augustus 2022
Betreft Besluit gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Bgiw)

Geachte heer De Jonge,

Op 22 juli 2022 is het voorgenomen *Besluit gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Bgiw)* voor toetsing en advies aangeboden aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR). Met dit advies stuurt het college u zijn bevindingen.

Context

Het Bgiw is een uitwerking van het Wetsvoorstel gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (hierna: wetsvoorstel). Het wetsvoorstel bevat aanpassingen van de Omgevingswet en de Gaswet. Kern van het wetsvoorstel vormt de zgn. aanwijsbevoegdheid. De aanwijsbevoegdheid houdt in dat een gemeente binnen haar grondgebied bepaalde wijken kan aanwijzen die overgaan op een duurzame energievoorziening ter vervanging van aardgas. Voor die wijken bepaalt de gemeente in het omgevingsplan dat er op een bepaald moment niet langer gebruik mag worden gemaakt van aardgas en dat op dat moment het transport van aardgas (door de netbeheerder) wordt beëindigd. In plaats daarvan komt in die aangewezen wijk een alternatieve energie-infrastructuur met duurzame energie beschikbaar. De regels die gemeenten in het omgevingsplan hierover opnemen zijn bindend voor onder meer bewoners, gebouweigenaren (van woningen en utiliteitsgebouwen) en bedrijven in de gemeente. Daarbij bevat het wetsvoorstel enkele waarborgen die ervoor moeten zorgen dat het proces en besluitvorming rondom wijkgerichte verduurzaming en de aanwijsbevoegdheid zorgvuldig verlopen. Deze zien onder andere op het verankeren van de transitievisie warmte als een verplicht programma onder de Omgevingswet, genaamd het warmteprogramma. Het college heeft eerder advies uitgebracht over het wetsvoorstel.¹ Het wetsvoorstel benoemt enkele juridische waarborgen die via een AMvB uitwerking krijgen. In het eerdere advies over het wetsvoorstel heeft het college geadviseerd om nadere waarborgen in de AMvB inzake betaalbaarheid en werkbaarheid op te nemen. Het advies bij het Bgiw verwijst daarom waar relevant naar het wetsvoorstel en het ATR-advies daarover.

Inhoud

Het Bgiw werkt het proces in de wijkgerichte aanpak en de juridische waarborgen bij gebruikmaking van de aanwijsbevoegdheid uit op de volgende onderdelen:

---

¹ Zie <https://www.atr-regeldruk.nl/wp-content/uploads/2022/02/11-U008-Ministerie-BZK-Wet-gemeentelijke-instrumenten-warmtetransitie-w.g.pdf>.

1. Instructieregels warmteprogramma: Het Bgiw bevat instructieregels voor het verplicht gestelde warmteprogramma.² De gemeente moet in het warmteprogramma onder andere een vooruitblik geven welke woningen en gebouwen geïsoleerd worden alsook voor welke gebouwen en woningen naar verwachting de overstap wordt gemaakt op een duurzaam alternatief voor aardgas. Alleen wijken die in het warmteprogramma zijn genoemd mogen uiteindelijk in het omgevingsplan worden aangewezen om verplicht van het gas af te gaan.
2. Termijnen warmteprogramma: Het Bgiw bepaalt dat gemeenten uiterlijk op 31 december 2026 het eerste warmteprogramma vaststellen en vervolgens uiterlijk elke vijf jaar een volgend warmteprogramma vaststellen dat ziet op de volgende periode.³
3. Verbod fossiele brandstoffen in de gebouwde omgeving per 1 januari 2050 en daaraan gekoppelde maatwerkregels: Het Bgiw regelt met ingang van 1 januari 2050 het gebod dat de energievoorziening van gebouwen geen gebruik meer maakt van fossiele brandstof. Gemeenten kunnen met maatwerkregels in het omgevingsplan deze datum naar voren halen en daarbij een alternatieve energie-infrastructuur aanwijzen als zij gebruikmaken van de aanwijsbevoegdheid.
4. Instructieregels omgevingsplan: Indien gebruik wordt gemaakt van de aanwijsbevoegdheid via maatwerkregels in het omgevingsplan gelden voor het omgevingsplan instructieregels. Deze regels moeten een zorgvuldig proces borgen als een gemeente gebruik wil maken van de aanwijsbevoegdheid:
  - a) Het Bgiw regelt dat een gemeente de aanwijsbevoegdheid bij het wijzigen van het omgevingsplan alleen kan inzetten voor wijken die zijn opgenomen in een vastgesteld warmteprogramma.
  - b) Woning- en gebouweigenaren zijn niet verplicht om aan te sluiten op het (collectieve) alternatief voor aardgas dat de gemeente voorschrijft. Het Bgiw borgt dat zij kunnen kiezen voor een alternatief, mits dat minimaal even duurzaam (gelijkwaardig) is.⁴
  - c) Het Bgiw regelt uitzonderingen van bepaalde gebouwen of locaties van de aanwijsbevoegdheid. Dit geldt bijvoorbeeld voor ETS-bedrijven, gezien het aardgasvrij maken daarvan al via andere wegen geregeld is.
  - d) In het omgevingsplan moet bij gebruikmaking van de aanwijsbevoegdheid rekening worden gehouden met de haalbaarheid van de maatregelen. Het gaat daarbij onder andere om beschikbaarheid van arbeidskrachten, materialen en installaties. Ook moet de gemeente de totale maatschappelijke kosten van de aanpak voor een wijk én de verwachte betaalbaarheid voor bewoners, instellingen en gebouweigenaren onderbouwen.
  - e) De gemeente moet beargumenteren welke redelijke termijn wordt gekozen tussen het besluit van de gemeente en het daadwerkelijke beëindigen van het transport van aardgas.⁵

---

² Het warmteprogramma is in de Wgiw als verplicht programma onder de Omgevingswet aangewezen.

³ Het eerste warmteprogramma wordt vastgesteld uiterlijk 31 december 2026. Het warmteprogramma heeft betrekking op periode t/m 31 december 2035, 31 december 2040, 31 december 2045 en 31 december 2049.

⁴ In de Omgevingswet (artikel 4.7) is al geregeld dat een gebouweigenaar een gelijkwaardige invulling van een regel mag realiseren, als op die manier ook wordt voldaan aan het doel van de regel. In beginsel kunnen gemeenten de mogelijkheid van een gelijkwaardige invulling "uitzetten" op grond artikel 4.7, derde lid, van de Omgevingswet. Om de individuele keuzevrijheid te borgen, regelt de Bgiw dat de keuzevrijheid niet kan worden ingeperkt op gemeentelijk niveau.

⁵ De redelijke termijn betreft de richtlijn van acht jaar. Een eventuele afwijking van deze richtlijn moet beargumenteerd worden.

- f) Het besluit regelt dat de gemeenteraad wordt verplicht in het omgevingsplan regels op te nemen over monitoring. De gemeente monitort op basis hiervan de uitvoering van het omgevingsplan. Als uit monitoring blijkt dat er onvoldoende zekerheid is dat de aansluiting van gebouwen tijdig is gerealiseerd, is de gemeente verplicht om het moment van beëindiging van transport van aardgas uit te stellen.
5. Verstrekken gegevens ACM: De gemeente moet binnen 4 weken na vaststelling van het omgevingsplan de datum van het beëindigen van het aardgas doorgeven aan de ACM.
6. Gegevensverstrekking warmtetransitie: Het Bgiw regelt dat netbeheerders, warmtebedrijven en het Kadaster voor de voorbereiding van het vaststellen van het omgevingsplan en voor monitoring gegevens over namen, adressen, aansluitingen en toekomstige aansluitingen van bewoners en gebouweigenaren aan gemeenten verstrekken.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de gevolgen voor de regeldruk aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

1. *Nut en noodzaak*

Onder andere om uitvoering te geven aan het nationale Klimaatakkoord zal de gebouwde omgeving in 2050 CO₂-arm moeten zijn. Een belangrijke pijler in het beleid om tot een verduurzaamde gebouwde omgeving te komen is de gebiedsgerichte aanpak. Hierin verduurzamen gemeenten de gebouwde omgeving wijk voor wijk. De toelichting bij het wetsvoorstel onderbouwt dat vrijwilligheid bij verduurzaming van de energievoorziening van bestaande gebouwen op dit moment niet altijd toereikend blijkt. Het gasnet moet dan in stand moeten worden gehouden voor een kleine groep achterblijvers en dit leidt onder andere tot hoge maatschappelijke kosten. Daarom is in het wetsvoorstel een aanwijsbevoegdheid als 'stok achter de deur' opgenomen. Bij deze aanwijsbevoegdheid zijn waarborgen voor een zorgvuldig proces noodzakelijk. Het Bgiw werkt hiertoe het wettelijk kader nader uit dat is geïntroduceerd in het wetsvoorstel. Het wetsvoorstel en het Bgiw tezamen faciliteren en ondersteunen de wijkgerichte aanpak in de gebouwde omgeving en dragen zo bij aan het verduurzamen van de warmtevoorziening in gebouwen met als doel reductie van broeikasgasemissies.

Het college ziet geen aanleiding voor adviespunten bij nut en noodzaak.

2. *Minder belastende alternatieven*

In het advies over het wetsvoorstel heeft het college geadviseerd om bij uitwerking van de aanwijsbevoegdheid in lagere regelgeving te bezien of betaalbaarheid stevigere juridische verankering behoeft. Het college constateert dat het Bgiw op artikelniveau vastlegt dat de gemeenteraad bij het wijzigen van het omgevingsplan (indien een gemeente gebruikmaakt van de aanwijsbevoegdheid) de verwachte betaalbaarheid van de maat-

regelen alsook de totale kosten voor de maatschappij voor de realisatie van de toegedachte energie-infrastructuur inzichtelijk moet maken.⁶ Het college ziet in aanvulling op de eerdere adviespunten inzake betaalbaarheid over het wetsvoorstel, aanleiding voor een adviespunt bij het Bgiw inzake integraliteit.

Voor bedrijven, woning- en gebouweigenaren is het relevant om te weten in hoeveel jaar een investering zich kan terugverdienen. Op dit moment zijn er nog geen regels die verplichten dat milieubelastende activiteiten (proces gebonden activiteiten) die aardgas gebruiken op termijn van het aardgas af moeten. Met de bepalingen in het wetsvoorstel en het Bgiw verandert dit. De toelichting bij het Bgiw benoemt dat de aanwijsbevoegdheid betrekking heeft op de verduurzaming van de energievoorziening van gebouwen én voor zover op een locatie milieubelastende activiteiten worden verricht, ook op milieubelastende activiteiten. Er zijn wel al regels die verplichten tot verduurzaming van het energiegebruik van milieubelastende activiteiten. Het gaat dan om de verplichting tot het treffen van energiebesparende maatregelen, als die maatregelen zich binnen vijf jaar terugverdienen. Deze zijn onderdeel van de energiebesparingsplicht.⁷ De energiebesparingsplicht met een terugverdientijd van vijf jaar ziet naast milieubelastende activiteiten ook op gebouw gebonden verduurzaming. Bedrijven en instellingen kunnen voldoen aan de energiebesparingsplicht door het nemen van de maatregelen op de erkende maatregelenlijst (EML). Het kan echter in sommige gevallen onwenselijk zijn om een vanuit de energiebesparingsverplichting een verplichte (gas)besparende maatregel uit te voeren, omdat binnen een periode van vijf jaar afgestapt zal worden van aardgas voor het gebouw en/of proces middels de aanwijsbevoegdheid zoals uitgewerkt in het wetsvoorstel en Bgiw. Het college constateert dat de memorie van toelichting (MvT) bij het wetsvoorstel vermeldt dat bij uitwerking van de EML en de nadere uitwerking van het wetsvoorstel in lagere regelgeving zal worden geborgd dat verplichtingen goed op elkaar aansluiten. Het college constateert dat de toelichting bij de Bgiw niet ingaat op of deze voorstellen goed op elkaar aansluiten. Het vergt daarom nadere toelichting hoe deze bepalingen zich tot elkaar verhouden om eventuele desinvesteringen voor bedrijven en gebouweigenaren te voorkomen.

Aanvullend constateert het college dat in het Klimaatakkoord is afgesproken dat er een wettelijke eindnorm voor 2050 komt voor de energieprestatie van bestaande utiliteitsgebouwen zoals kantoren, scholen en ziekenhuizen.⁸ De MvT bij het wetsvoorstel vermeldt dat deze eindnorm utiliteitsbouw zodanig wordt opgesteld, dat deze kan worden behaald met verschillende maatregelenpakketten. In lijn met de afspraken uit het Klimaatakkoord moeten partijen de kans krijgen om voor de verduurzaming van gebouwen richting 2050 zoveel mogelijk aan te sluiten bij natuurlijke momenten van onderhoud en renovatie. Dit vergroot de kosteneffectiviteit van maatregelen en voorkomt desinvesteringen. Een utiliteitsgebouw dat aan de eindnorm voldoet is echter nog niet per definitie klaar voor een duurzame energiebron. In het Bgiw is voor het eerst op artikelniveau 1 januari 2050 als datum vastgelegd dat alle gebouwen van het gas af gaan. Bovendien kunnen gemeenten via instructieregels deze datum naar voren halen. Het voorstel maakt niet duidelijk hoe de eindnorm utiliteitsbouw 2050 en bepalingen in het Bgiw met elkaar

---

⁶ Het gaat bij de betaalbaarheid voor huishoudens om gemiddelde kosten en baten aangezien een berekening per woning en huishouden, rekening houdend met toekomstige ontwikkelingen een schatting betreft.

⁷ De energiebesparingsplicht wordt verbreed naar CO₂-reducerende maatregelen, waarbij tegelijkertijd de doelgroep wordt uitgebreid en enkele verbeteringen worden doorgevoerd. ATR heeft daar ook advies over uitgebracht, zie <https://www.atr-regeldruk.nl/wp-content/uploads/2021/12/U102-Min.-EZK-Wijziging-Bal-en-Bbl-i.v.m.-actualisatie-energiebesparingsplicht-w.g.pdf>

⁸ Het wetsvoorstel vermeldt dat deze wettelijke eindnorm voor de bestaande utiliteitsbouw momenteel nog wordt uitgewerkt.

samenhangen. Ook hier is er risico op desinvesteringen als normen niet voldoende op elkaar zijn afgestemd of elkaar kunnen tegenwerken.

2.1 Het college adviseert de samenhang tussen de bepalingen in het wetsvoorstel en Bgiw enerzijds en de energiebesparingsplicht en de eindnorm utiliteitsbouw 2050 anderzijds nader in kaart te brengen om zo mogelijke extra en onnodige regeldruk voor bedrijven en gebouweigenaren te voorkomen.

3. Werkbaarheid

Het college heeft in zijn advies over het wetsvoorstel gewezen op het belang dat bewoners en gebouweigenaren zo concreet mogelijke informatie krijgen over de gevolgen van de plannen in de wijkgerichte aanpak. Uiteindelijk zijn het deze partijen die in actie moeten komen om hun woning of gebouw geschikt te maken voor alternatieven voor aardgas. Het college adviseert bij het wetsvoorstel in lagere regelgeving waarborgen op te nemen opdat gemeenten bij toepassing van de aanwijsbevoegdheid voldoende rekening houden met de werkbaarheid en 'doenbaarheid' van de regels voor bewoners en gebouweigenaren. Het college constateert dat het Bgiw hieraan deels opvolging geeft. Zo besteedt de toelichting aandacht aan het belang van een zgn. lokale doenvermogenstoets en bevat de toelichting een omschrijving van de verschillende stappen die gebouweigenaren moeten doorlopen op weg naar aardgasvrij wonen en de factoren die tijdens deze stappen van belang zijn. Het belangrijkste aspect voor de werkbaarheid in het Bgiw zijn de juridische waarborgen. Zo bevat het Bgiw instructieregels voor het (in het wetsvoorstel verplicht gestelde) warmteprogramma en voor het omgevingsplan om een zorgvuldig proces te realiseren. Zo moeten gemeenten in het omgevingsplan volgens de instructieregels bij gebruikmaking van de aanwijsbevoegdheid rekening houden met de haalbaarheid van de maatregelen (o.a. voor burgers, waarbij ook het 'doenvermogen' relevant is). Daarnaast is op de vaststelling van het warmteprogramma en het omgevingsplan de uitgebreide voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Dat biedt betrokkenen de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen over het gemeentelijk ontwerpbesluit tot vaststelling (of wijziging) van het warmteprogramma of het omgevingsplan.

In de toelichting en ook in het Klimaatakkoord is het uitvoeringsplan gepositioneerd als een belangrijke onderbouwing voor de latere wijziging van het omgevingsplan. Een gemeente beschrijft in uitvoeringsplannen op een concreter niveau dan het (verplichte) warmteprogramma welke stappen zij in bepaalde wijken of buurten gaat zetten om zorg te dragen dat woningen en gebouwen een aansluiting hebben op een duurzaam alternatief voordat het besluit over het stopzetten van het aardgas wordt geëffectueerd. De gemeente maakt in uitvoeringsplannen duidelijk wat de maximale warmtebehoefte of de minimale isolatie is, die nodig is om over te kunnen stappen op het alternatief. Het uitvoeringsplan is daarmee voor betrokkenen een belangrijke schakel in het proces van de warmtetransitie om in te kunnen spelen op komende veranderingen in de energievoorziening en daar op natuurlijke momenten, zoals een verbouwing of de aankoop van een woning, rekening mee te houden. Het college constateert dat is gekozen om uitvoeringsplannen als schakel in het proces van de warmtetransitie niet wettelijk te verankeren omdat in het Bgiw al voor het omgevingsplan instructieregels worden gesteld. Bovendien zijn er geen landelijke instructieregels gesteld over een uniforme wijze van informatievoorziening en communicatie over uitvoeringsplannen naar bewoners en gebouweigenaren. Landelijke kaders voor het uitvoeringsplan zijn volgens het college wel van meerwaarde, onder andere voor bedrijven die actief zijn in meerdere gemeenten. Als deze

bedrijven voor elke gemeente in de gaten moeten houden óf er uitvoeringsplannen zijn, wat voor hen in verschillende gemeenten in verschillende wijken de geldende regels gaan zijn die op zowel milieubelastende als gebouw gebonden activiteiten kunnen zien, kan dat voor deze bedrijven onwerkbaar worden. Dit vergt immers vanuit het perspectief van de werkbaarheid en 'doenvermogen' van deze partijen een grote inspanning. Daarbij komt dat over enkele jaren naar verwachting alle fases van de warmtetransitie (planvorming, start uitvoering tot en met voltooiing) zullen voorkomen in een gemeente. Dit kan het doorgronden van (toekomstige) ontwikkelingen voor betrokkenen verder compliceren.

Gegeven het voorgaande is het volgens het college passend om ook het uitvoeringsplan landelijk te verankeren en daarbij aan de hand van instructieregels kaders voor het proces van communicatie en informatievoorziening naar bewoners en gebouweigenaren aan te geven. Dit is van belang om betrokkenen in het proces van de warmtetransitie maximaal te ontzorgen en zo de borging van zorgvuldige processtappen bij de warmtetransitie verder te vergroten.

3.1 Het college adviseert om a) het uitvoeringsplan alsnog juridisch te verankeren als verplicht programma onder de Omgevingswet en b) daarbij landelijke instructieregels voor het uitvoeringsplan vast te stellen die zien op uniformering van communicatie en concrete informatievoorziening.

Voor goede informatievoorziening bij het uitvoeringsplan, is het ook nodig dat de bepaling over gegevensverstrekking in het Bgiw over namen, adressen, aansluitingen geldt voor communicatie en informatievoorziening over uitvoeringsplannen naar bewoners en gebouweigenaren. Nu lijkt in het Bgiw opgenomen te zijn dat de gemeente deze gegevens alleen mag gebruiken om gebouweigenaren en bewoners te betrekken bij (voorbereiding van) het omgevingsplan.

3.2 Het college adviseert in het Bgiw te regelen dat gemeenten ten behoeve van de communicatie en informatievoorziening over uitvoeringsplannen ook gebruik kunnen maken van namen, adressen en aansluitingen van bewoners, gebouweigenaren en bedrijven.

4. Gevolgen regeldruk

Het voorstel bevat een regeldrukparagraaf. Daarin wordt korthedshalve verwezen naar de regeldrukeffecten die in beeld zijn gebracht in de MvT bij het wetsvoorstel. Het college ziet aanleiding voor twee adviespunten.

In het Bgiw wordt voor het eerst op artikelniveau vastgelegd dat de gebouwde omgeving in 2050 fossielvrij moet zijn. In de MvT bij het wetsvoorstel staan beschrijvingen opgenomen van de kosten voor verschillende opties om woningen aardgasvrij te maken waarbij alle maatregelen uit het Klimaatakkoord Gebouwde omgeving in samenhang zijn meegenomen. De MvT bij het wetsvoorstel bevat voor utiliteitsbouw alleen een eerste (groeve) inschatting van de kosten om utiliteitsgebouwen te isoleren naar een niveau dat in principe geschikt is voor de overstap naar lage temperatuur verwarming. Overige kosten, zoals het vervangen van installaties of een aansluiting op een warmtenet, zijn nog niet in beeld gebracht. Hiernaar vindt de komende tijd nog nader onderzoek plaats. Gezien het Bgiw specifiek met ingang van 1 januari 2050 het gebod regelt dat de energievoorziening van gebouwen geen gebruik meer maakt van fossiele brandstof, ligt

het in de rede om in het Bgiw de nog ontbrekende regeldrukgevolgen (nalevingskosten) van utiliteitsbouw voor deze bepaling op transparante wijze op te nemen.

4.1 Het college adviseert in de toelichting in aanvulling op het wetsvoorstel een kostenindicatie voor utiliteitsbouw op hoofdlijnen op te nemen van het gebod dat met ingang van 1 januari 2050 geen gebruik meer mag worden gemaakt van fossiele brandstoffen.

Daarbij regelt het Bgiw middels instructieregels bij het omgevingsplan expliciet dat bewoners, gebouweigenaren en bedrijven altijd voor een gelijkwaardig alternatief mogen kiezen. Dit is een van de belangrijke waarborgen bij de aanwijsbevoegdheid. Bovendien bepaalt het Bgiw dat partijen die een gelijkwaardig alternatief willen realiseren, vooraf melding moeten doen bij de gemeente. Daarnaast moeten deze partijen de gemeente informeren over de ingebruikname van de gelijkwaardige maatregel, uiterlijk 6 maanden voor de datum dat het gebruik van gas wordt beëindigd die in het omgevingsplan is opgenomen. De regeldrukeffecten van het proces van realisatie van een gelijkwaardig alternatief en de meldplicht daarbij zijn nog niet in beeld gebracht.

4.2 Het college adviseert in de toelichting de regeldrukeffecten op te nemen van het realiseren van een gelijkwaardig alternatief en de meldplicht daarbij.

Dictum

Gelet op bovengenoemde bevindingen is het eindoordeel ten aanzien van de consultatieversie van dit voorstel:

Het voorstel niet indienen, tenzij rekening is gehouden met de adviespunten.

Het Bgiw bevat juridische waarborgen voor een zorgvuldig proces bij de warmtetransitie. Deze zien ook op de werkbaarheid en haalbaarheid voor gebouweigenaren, bewoners en bedrijven. Het college acht onder andere aanvullende, landelijk bepaalde juridische waarborgen voor uitvoeringsplannen van belang om betrokkenen in het proces van de warmtetransitie maximaal te ontzorgen en zo de borging van zorgvuldige processtappen bij de warmtetransitie verder te vergroten.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

w.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris